

ای نصیر ای عبد من تالله الحق غلام روحی با رَحِیق ابھی در فوق کلّ رؤس
الیوم ناظر و واقف که که را نظر بر او افتد و من غیر اشاره از کفّ بیضایش اخذ نموده
بیاشامد و لکن هنوز احدی فایز باین سلسال بی مثال سلطان لا یزال نشده الا معدودی و
هم فی جنة الأعلى فوق الجنان علی سرر التّمکین هم مستقرّون تالله لن یسبقهم المرایا
ولا مظاهر الأسماء ولا کلّ ما کان وما یكون إن أنتم من العارفين

ای نصیر این نه ایّامی است که عرفان عارفین و ادراک مدرکین فضلش را درک نماید
تا چه رسد بغافلین و محتجبین و اگر بصر را از حجابات اکبر مطهر سازی فضلی
مشاهده نمائی که از اوّل لا اوّل الی آخر لا آخر شبه و مثل و ندّ و نظیر و مثال از برایش
نه بینی و لکن لسان الله بیچه بیان ناطق شود که محتجبان درک او نمایند و الأبرار
یشربون من رَحِیق القدس علی اسمی الأبھی من ملکوت الأعلى و لم یکن لدونهم
من نصیب